

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XC Ч. 208. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК. ВІВТОРОК. 1-го ЛИСТОПАДА 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 1, 1983 No. 208. VOL. XC.

„Ми підемо ще раз в бій — за Київ і за Львів!“

НТШ ВІДЗНАЧАТИМЕ В НЬО ЙОРКУ СВОЄ 110-РІЧЧЯ

Нью Йорк — Благословенням новонабутого і нововлаштованого власного дому у цій світовій метрополії в суботу, 5-го листопада ввечері, та ювілейним бенкетом того ж вечора і ювілейною науковою конференцією із п'ятнадцяти доповідями в п'ятницю, суботу і неділю, 4-го, 5-го і 6-го листопада, відзначать Наукове Товариство ім. Шевченка 110-річчя свого існування і свого безперервного гурту для української науки і української правди — інформують з Управи цього Товариства.

Ювілейні святкування почнуться в п'ятницю, 4-го листопада, в год. 7-ї вечора заповнюванням триденного Ювілейного Наукового Конгресу, що продовжуватиметься в суботу і неділю, 5-го і 6-го листопада. Конгрес відкрив голова Ради Наукових Товариств ім. Шевченка і голова НТШ в Америці проф. д-р Ярослав Падок і того дня відбудуться дві сесії Конгресу, літературознавча і мовознавча, з професором Богданом Романенком і Василем Левом у проводі.

Конгрес продовжуватиметься в суботу, 5-го листопада, з історичною, філософсько-богословською та математично-фізичною і хемічно-біологічною — медичною сесіями, із проф. Степаном Гораксом, проф. Василем Кадичовичем, проф. Володимиром Петришиним та д-ром Юрієм Луцишиним, як предсідниками. Сесії почнуться в год. 9-й рано і триватимуть до год. 11:30 та відбудуться, як і попереднього та наступного дня, у приміщеннях власного дому, при 63 Четверт авеню (біля Астор плейс).

Ввечері того дня відбудеться торжественне бла-

гословення новонабутого Дому НТШ з участю владик духовенства та гостей.

Після полудня тієї суботи, в год. 2-й, відбудеться пленарна сесія Наукового Конгресу на тему: „Сучасна Україна — наука і політика“, із доповідями проф. Омеляна Пріцака про „Роль НТШ в історії України“, проф. Юрія Шевельова про „Мовознавство в Україні“ та д-ра Мирослава Прокопа на тему: „Концепція соціального народу і злиття націй СССР“.

Увечері тієї суботи у великій залі Українського Народного Дому, при 142 Друга авеню, відбудеться — починаючи від год. 5-ї — Ювілейний бенкет з відповідною святою і мистецькою програмою. Бенкет відкрив голова Ювілейного комітету д-р Роман Осінчук, привітавши слово виступив голова НТШ проф. д-р Я. Падок, а ювілейну промову матиме д-р Петро Саварин, канцлер Альбертського університету. В мистецькій програмі бенкету передбачені виступи сопрана: Марії Ясінської-Мурованої, баритона Миколи Фабрики, прикомпаньяменті Ірини Фабрики. Майстром церемонії під час бенкету буде д-р Степан Ворох, місто голова Ювілейного комітету НТШ.

Ювілейні святкування продовжуватимуться Конгресом в неділю, 6-го листопада, від год. 10-ї ранку в приміщеннях НТШ. У програмі Конгресу цього дня передбачені дві наукові сесії перед полуднем: Шевченко-Франкознавча, якою проведуть проф. Володимир Стойко, та друга хемічно-біологічно-медична, предсідником якої буде д-р Роман Осінчук.

(Закінчення на стор. 3)

„ЮВІЛЕЙНІ ВІСТІ“ НТШ Ч. 2 У ЦЬОМУ ВИДАННІ „СВОБОДИ“

Разом із сьогоднішнім виданням „Свободи“ друкується в ній на сторінках 3 і 4-й друге число „Ювілейних Вістей“ Наукового Товариства ім. Шевченка з програмою Ювілейного Наукового Конгресу та повним списком жертводавців на Ювілейний фонд НТШ для сплати його новонабутого і нововлаштованого будинку. — Ред.

В Нью Йорку вишановано величавим бенкетом

двох отців

Нью Йорк. (Р. Голіят). — Тут в церкві св. Юра в неділю, 23-го жовтня ц.р., о год. 4:00 по полудні, зібрався велике число отців, сестер Василянчук і сестер Службівських та мирян, щоб гідно відзначити золотий ювілей душпастирства о. Севастіяна Стефана Шевчука, ЧСВВ, і срібний ювілей о. Тараса Теодора Прокопова, ЧСВВ.

Список Василь Лостен і список Славомир Миколович з Югославії, який є на відвідинах в ЗСА, взяли участь у торжественній Службі Божій, а відтак у святочному бенкеті обидвох ювілярів. Після Богослуження і митингування понад 550 осіб прибуло до аудиторії Академії св. Юра.

Що зустріч з ювілянтами відкрили і нею провадили парох і ігумен о. Патрік Пандак, ЧСВВ. Він начеркнув коротку сільську обідню ювілярів для українського народу й Української Католицької Церкви. „Для кращо завтра — нам треба більше покликань у священний стан“, — закінчив своє слово Владика Лостен. Шкаву сцену про теперішні матеріалізоване життя в ЗСА і брак духовних покликань показали учні школи св. Юра, яких вивчала сестра Моніка, ЧСВВ. На екрані в прозіраках показано душпастирську працю ювілярів.

Отць Севастіан С. Шевчук, ЧСВВ, народився 3-го

Отць С. Шевчук

серпня 1909 року в Шіто, Саскачеван, Канада. В 1924 році він вступив до василіянського Новіціату в Мондері, Альберта. Після закінчення студій на Григоріянському університеті в Римі він був висвячений 13-го серпня 1933 року єпископом Йосафом Коциловським у Жовкві на священника. Він відвідав опісля всі василіянські монастирі в Галичині і на Закарпатті. В 1934 році він повернувся до Канади, де служив душпастирем в багатьох місцях українського поселення, організуючи Братства Українських Католиків в Україніське Католицьке Юнацтво.

Отць Т. Прокопів

Праця о. Севастіяна ставить його в ряди перших василіян, уроджених в Канаді, що орали канадську землю від моря до моря і ставили солідну підставу релігійному життю українців в Канаді. На прохання останніх 15-ох років він був душпастирем в Ривергеді, Н.Й., Бінгемптоні, а останньо в парафії св. Юра в Нью Йорку, де на його плечі спочила відповідальність керувати парафією св. Юра, після смерті св. п. о. д-ра Володимира Гавлича, ЧСВВ. Під цю пору о. Шевчук, не дивлячись на своє підупале здоров'я, надалі виконує свої душпастирські завдання. (Закінчення на стор. 3)

Дім Наукового Товариства ім. Т. Шевченка у Львові при вул. Чарнецькій.

Куба потерпіла дипломатичну поразку

Гавана, Куба. — Куба заявила в четвер, 27-го жовтня, що вона прийняла пропозицію Колумбії та Еспанії бути посередниками у справі повернення кубинців на батьківщину, які потрапили в полон в Гренаді.

Згідно з повідомленнями з Куби, президент Колумбії Белісаріо Бетанкур і прем'єр-міністр Еспанії Феліпе Гонзалес, запропонували, щоб поранених, яких можна транспортувати, та вбитих відвезти літаками на Кубу. Всі інші кубинці, а також гренадці, які бояться залишитися в Гренаді, відпливуть до Куби пароплавами.

Дотепер немає ще офіційних даних про кубинські втрати, але добре поінформовані дипломатичні джерела в Гавані говорять, що приблизно 100 із 600 кубинських полонених поранених, а понад 100 кубинців пропали. Серед пропалих число поранених вважають невеликим.

Захоплення Гренаді військами ЗСА створило для Куби серйозну дипломатичну проблему за багато років. Дипломати західних і

комуністичних країн, вважають, що події в Гренаді породили багато проблем і викликали сумнів щодо кубинського впливу в майбутньому в карибському басейні та Центральній Америці.

Наприклад, уже в перший день американських дій в Гренаді минулого вітиркі уряд Сурінаму попросив кубинського посла покинути країну, не зважаючи на те, що дотепер військовий лідер Сурінаму Дезі Бутерсе підтримував дружні зв'язки з Кубою.

Дипломати вказують на те, що президент Куби Фідель Кастро на пресовій конференції минулого вітиркі ввечері заявив, що у випадку американських дій в Нікарагуа, подібних до дій в Гренаді, Куба не зможе нічим допомогти, маючи перед собою таку переважуючу військову силу.

„Кастро ізолюваний“, — сказав один західний дипломат. Він втратив Гренаді, його вигнали з Сурінаму. Він признає, що не зможе допомогти Нікарагуа, — підсумував дипломат.

Усунули К. Черненка з ключового партійного становища

Москва. — В дні 21-го жовтня ц.р. совєтські органи масової комунікації підтвердили вістку що Константин Черненко, досі другий по черзі вельможа в комуністичній ієрархії, був усунений з головної секретаріату компартії.

Як повідомляють чужинські дипломати в Москві, Черненко, який минулого року „конкурував“ з Андроповим на становищі першого секретаря, замінено колишнім заступником цього секретаріату, Клявдієм Боголюбовим. Цей останній був назначений головою цього секретаріату ще минулого року, але шойно тепер „Правда“ і „Ізвестія“ подали про це, що Боголюбов підняв на голову, а його заступником назначено досі маловідомого А. Лукіанова.

Секретаріат компартії контролює членством компартії, зберігає всі тайні документи і часто допомагає у формуванні закордонної політики СССР.

Чужинські дипломати далі подають, що Черненко, якому була підпорядкована „Ідеологія компартії“, не міг нічого зробити чи віддати будь-які рішення, бо Андропов прямо „блюнував“ кожний його крок чи розпорядження. Далі, відомості цього зібрання Центрального Комітету компартії в червні ц.р., Черненко не було видно в Москві.

Дипломатичні кола в Москві далі повідомляють, що Андропов, якого не було видно на жадних публічних виступах в Москві від серпня ц.р., відіслав свою офіційну поїздку до Болгарії і пояснюють, що Андропов далі хворіє і є під лікарською опікою.

ВЕЧІР Н. МУДРИК—МРИЦ

Торонто, Онт. — У суботу, 12-го листопада, о год. 7-й вечора, тут в приміщенні Канадсько-Української Мистецької Фондації відбувся авторський вечір і виставка картин поетеси Ніни Мудрик-Мриц. Вечір організує Виховна комісія СФ УЖО.

О. Львович.

ЛИСТОПАД У ЛЬВОВІ

Вгору донес у воєку темні мисто,
І втомлені заснули сорди леги...
Несеться з сіл, з завалів передмість
Осінній вітер брязкотом сталевим.

Зицуючі замірили сонні площі
І осінній домінь кришас у долі,
А вода вже на пранорі лопоче,
І леги зіп'ялись на свому п'єдесталі...

Рви, вітре бурю, розпанахай тишу,
Щоб брук ожив від бронзи, ржі і крові!
О, воле наша, відновлена у вихор,
Уплетена в крутиж листопадовий...

Нікарагуанський провідник вийшов з повстанського союзу

Сан Хозе, Коста Ріка. — Речник повстанців проти сандіністського режиму в Нікарагуа признав в середу, 26-го жовтня, що провідний лідер повстанців Елен Пастора Гомез залишив проти-сандіністський союз, у який він вступив 18 місяців тому.

Офіційний представник повстанців, цитуючи Пастору підтвердив, що він покинув союз тому, що політичний керівник союзу Альфонсо Робельо Кальдас пробував убити його Репортера не змогли зв'язатися з іншою стороною і отримати підтвердження такого стану.

Речник повстанської групи Революційно-демократичного союзу, який базується в Коста Ріці, заявив, що Пастора вийде з союзу, але продовжуватиме боротьбу в джунглях зі своїм вірним Сандіністським Революційним фронтом, який нараховує тепер понад 3,700 бійців.

Речник, який назвав себе Вотсоном, заявив у телефонічному інтерв'ю, що Пастора виходить з решти союзу, в який входять також політична група і група фінансистів, а також група індійців

атлантичного побереж

СВОБОДА SVOBODA

Swoboda USPS (30-420 ISSN 0274-9964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Державне самовизначення

Вночі з 31-го жовтня на 1-ше листопада 1918 року переведено у Львові — і на терені цілої Східної Галичини — державний переворот, символом якого став жовто-блакитний прапор, що вранці 1-го листопада з'явився на вежі львівської ратуші. Це був щасливий день для українців і найприкраща несподіванка для поляків. Від 1340 року Львів належав до Польщі, від 1772 року до Австро-Угорщини, але насправді був також під польським володінням. Тому той український прапор на ратуші Львова після сторіч перебування під чужинецькою владою — це було чудо.

Правда, воно тривало коротко. Воно не прийшло, як *deus ex machina*, з нічого. Не було б 22-го січня 1918 року у Києві — не було б 1-го листопада у Львові. Кость Левицький назвав це подію у своїй книжці „Великим зривом” — і це був насправді зрив поєднання західної вітки великого українського народу. Це був ніби імпровізований „зрив”, бо запланований на протязі коротких днів, під натиском з боку молодих патріотів, як Дмитро Вітовський, Дмитро Паліїв і кількох інших, які були насправжніми творцями того Листопадового чину, всупереч становищу старших віком громадян з політичної верхівки, які рекомендували — за висловом д-ра Лонгіна Цегельського — „триматися австрійської клямки” до останньої хвилини. Вночі з 31-го жовтня на 1-ше листопада тому 65 років галицькі українці „відірвалися від клямки” царської Австрії і проголосили Західну Українську Народну Республіку. Це була держава з усіма державними атрибутами: мала нарід, мала територію і мала державну владу.

Радість була коротка, бо зараз таки наступного дня почалася стрілянина з польськими „снайперами” на вулицях Львова, яка перетворилася у справжню війну. Спершу це була війна за Львів — вона тривала коротко, всього три тижні, коли-то українське військо вийшло зі Львова. Польсько-українська війна, яку вепа створена вже на швидку руку регулярна Українська Галицька Армія, тривала теж коротко, бо вже 18-го липня 1919 року УГА перейшла Збруч на Наддніпрянську Україну, підсиливши тамешню Діюву Армію Української Народної Республіки. Відомо, що „великий зрив”, що його перевів український народ спершу після укладку царату на Наддніпрянщині та згодом у Галичині, доповнений остаточно проголошенням самостійності в Карпатській Україні 14-го березня 1939 року, той великий зрив, що перейшов до історії, як українська визвольна війна-революція, скінчився невдачею. Польсько-українська війна мусіла скінчитися поразкою українців, бо Польща мала могутнього протектора — Францію яка поставила на ноги армію генерала Галлера і вивинувала її тогочасною найкращою зброєю та вирядом. Повторилася історична правда, що для здобуття поєднанням народом своєї держави треба мати не тільки власну волю, але й міжнародну кон'юнктуру, в якій якась сильна чужа держава вбачала би у створенні нової держави власний інтерес. Франція мала інтерес, щоб на сході від Німеччини постала ворожа Німеччині Польща. А проблема українського визволення була тоді на Заході взагалі невідомою і незрозумілою. Адже Вудро Вільсон у своїх історичних 14-ох томах признав право самовизначення тільки полякам і чехам — про всі інші поєднання і Австро-Угорщиною і царською Росією народи він не знав і їх легковажив. Гасло „через Київ до Львова” врятувало мораль Української Галицької Армії, яка створила пісню „встояти не було сили.

Пізніше гасло „віри у власні сили народу” врятувало мораль західних українців, які знову опинилися під пануванням Польщі між двома світовими війнами.

Тепер ідеал соборності і суверенності здійснений тільки у першій його частині: ми маємо соборність, але це соборність у неволі. Існує вже велика різномовна література про українську визвольну війну, її хід і її провал, існує і велика література про перебування України в рамках СРСР. Ведеться по нинішній день дискусія між істориками — аналітиками про причини нашої прогрі. Ми прогріли з різних причин, але залишилася легенда. Залишилася свідомість, що Україна на всіх своїх землях перевела державне самовизначення. Прогріли війну регулярні армії УНР і УГА, але вони дали поштох до створення масових повстань на Наддніпрянську, до створення підпільно-революційної дії у Галичині, до постанови — вже за Другої світової війни — Української Повстанської Армії й Першої Дивізії Галичини.

Сьогодні Україна переживає знову один із найприкращих періодів своєї тисячолітньої історії. Московсько-більшевицькі окупанти залишили фірму УССР, бо заанадо свіжо це була традиція рідної УНР, Гетьманату і після нього знову УНР за Директорії, щоб цілком перекреслити той період. І Москва видалося, що під вивіскою УССР легше буде завернути до внутрішньої політики царату, який в Україні бачив Малоросію і малоросів. Сьогодні в Україні йде з одного боку процес перетворення української нації в „радянський народ”, з другого — процес спротиву. Віримо проти надії, що Україна таки воскресне.

Шістдесят п'ять років минуло від славного 1-го Листопада 1918 року, який ми мешканці Західної України з таким пієтизмом постійно відзначаємо. На жаль, з кожним роком менше нас тих, що були співучасниками Листопадового Зриву, а то і його свідками. Шораз менше їх стоїть все ще по-воїнському виступаючи на Панахиді за полеглих друзів, шораз менше сидить у почесних перших рядах на Листопадових академіях...

І немає вже кому розповідати дітям, внукам, а то й правнукам як воно було, з яким зворушенням вітали вони у Львові цей ранок Першого Листопада, як зі сльозами радості кидалися одні одним в рамена на вулицях того рідного міста, що вперше після довгих років стало знову українським.

Роки ідуть, б'ють, а 65 листопадів, то великий шмат часу, що зумів не одне зникнути, затерти, приспати. Насувається, однак, питання чи коли немає очевидців і співтворців цього національного акту — мас він із часом стати зовсім забутим?

Наукове Товариство ім. Шевченка у вільному світі цього року відзначає свій 110-літній ювілей оснування цього Товариства у Львові в 1873 році. У нас стало осередком, тоді єдиним, української науки не тільки на західноукраїнських землях, але й на всю соборну Україну, коли на центральних землях Валуївський циркуляр і Емський указ забороняли українське друкування слово. Воно й постало у Львові 1873 року не на відповідь на Валуївський циркуляр, яким заборонено видавати наукові праці і книжки для народу українською мовою в межах російської імперії. Від самого початку ЛТШ було українською науковою установою соборницького характеру, з першим головою проф. Михайлом Грушевським і першими значними фондами з земель Наддніпрянщини.

Спершу ЛТШ існувало не як Наукове Товариство, а як літературне. Тільки згодом воно було перетворене в Наукове Товариство, взявши собі за патрона Т. Шевченка. Як установа ЛТШ почало організувати різні секції, комісії та архіви, які випускали окремі збірники своєї праці. Воно прислужилося до розвитку наукової мови й вироблення термінології (І. Верхратський, Вол. Левицький, М. Мельник, І. Пулюй, І. Раковський). З постанови ЛТШ почалася боротьба між двома течіями: москвофілами й народолюбцями. Всю наукову працю вело ЛТШ на основі народної мови. Велику ідею заснування ЛТШ спонтанно підтримали наші львівські міщани, які склали понад 18000 корон, що в тих часах було великою сумою. Перші Загальні Збори відбулися в червні 1874 року. Пієтизм народних мас для праці ЛТШ перенісся і за кордон, коли по Другій світовій війні від-

Ольга Кузьмич

ЧИ ЗУМІЛИ МИ ПЕРЕДАТИ ЛИСТОПАДОВУ ЛЕГЕНДУ?

Кажуть, що дуже важко передавати з ролу в рід історію чинів, що закінчилися поразкою.

А все ж здається, що треба передавати молодим поколінням історію свого народу та його ясных і темних моментів, наголосуючи на тих, які є ясні. Так саме передавали нам історію наші батьки і діди співучасники визвольних змагань Першої світової війни. І виховувалися ми на ній, слухали з пієтизмом розповіді очевидців, гордились тим, що вони нас вибравли, як спадкоємців їхньої боротьби за незалежність і самостійність України.

Тоді молодими студентами ми йшли з ними плечем-плечем кожного Першого Листопада на заборонені часті святкування, на Панахиду за упавших в боях за Львів, ми не боялись палок польської поліції і несли високо синьо-жовтий прапор. Для нас, тих із Західної України — це був справді Великий День!

Іван Боднарчук

ДО 110-ЛІТТЯ НТШ

новлено діяльність Товариства спершу в Німеччині, а потім і в ЗСА, в Канаді, в Австралії та в Західній Європі, де у Франції в Сарселі є головна редакція „Енциклопедії Українознавства”.

Роль, що її відіграло ЛТШ на полі української науки на протязі своєї 110-літньої діяльності — величезна. Престиж ЛТШ збільшувався повсякчасно з дня на день. Досягнення ЛТШ зуміли поставити українців під науковим аспектом на рівні з іншими культурними народами світу. Тому український народ мусить пам'ятати, що досягнення ЛТШ за 110 років діяльності, це досягнення цілого українського народу. Велетський заслуги ЛТШ не тільки в науковій і видавничій праці, але теж в організації великої і рідкісної Бібліотеки Національного Музею та модерної друкарні. Від самого початку мало ЛТШ загальнонаціональну, соборницьку настанову, прийнявши ім'я Шевченка і його державницьку ідеологію, ЛТШ і його основники з обидвох боків російсько-австрійського кордону поставили собі монументальне завдання створити в Галичині науковий український П'ємонт і перетворити новозасноване Товариство в українську академію наук на зразок західних академій. Уже в 1916 році віденський уряд погодився дати ЛТШ права державної академії наук. Перешкоди цьому розпав Австрії і війни. Двоглітий голова ЛТШ М. Грушевський у Львові, на семінарах і засіданнях ЛТШ більше, як на університетській кафедрі, зумів створити нову українську історичну школу. Додати б, що

Сьогодні, у вільному світі, увійшло у громадське життя це одне покоління, яке повністю б тепер з нами іти плечем-плечем у кожній національній річності. Але ім вже ніхто не розповідає пережитого і ніхто зі зворушенням не заглує цих незабутніх моментів з історії нашого недавнього минулого.

А що зробили ми, пересміцтх ідей? Чи зуміли ми передати легенду Листопадового Чину нашим дітям і внукам? А може загубили ми її по стежках наших мандрівок, по залах засідань, по наших вигідних домах, де панувє телевизор і нецікавий добробут?

Хай кожен із нас дасть сам собі відповідь на ці питання.

Але вистане завести сьогодні розмову з першою із краю українською людиною молодшого покоління, щоб переконатися як мало, а то і нічого вже їм невідомо

про це, що діялося 1-го Листопада 1918 року. Десь, колись, вчилися вони про це, або лише перебігли зайцем в українознавчих школах, чи таборних гімназіях, десь тут і там пригадують ще як брали участь в Листопадових святах, але все те затерлося вже з бігом років у пам'яті, а відножити її немає як і кому.

Ніде правди діти, навіть ті, які тепер бажують самі здобути короткі (бо хто має сьогодні час?) інформації про перебіг Листопадового зриву не дуже знають, де за такими шукати. Не допомагають у тому і доповіді, якщо ще такі є у більших зібраннях українців, бо вони звичайно повні „квітистик” висловів, повні патосу, але скупі на звичайні факти.

Отже затихає поволі відгомін листопада там, де живуть вільні українці, а що вже й говорити про тих, що залишилися на зросненій кров'ю українській землі.

А ми, що були пересмикачними акторів великої драми на сцені нашої історії, застися, не зуміли як слід вив'язатися з нашої ролі.

НТШ матиме змогу продовжувати свою діяльність, а зокрема, та зможе видавати велику кількість наукових публікацій та відбавити свої наукові конференції, конгреси та окремі доповіді й панелі. З нагоди свого 110-річчя Управа Головної Ради НТШ проголосить збірку Ювілейного Фонду з метою зібрати чверть мільйона доларів на продовження запланованої на велику скалю наукової і видавничої діяльності.

Наша громада зовсім певно здає собі з цього справу. Її могутнього відповідно на похід ворога проти української духовності була велика жертвенність на встановлення Центру Українських Студій в Гарварді. Цього року, у 110-ліття найстаршого й найбільшого виразника вільної української науки, ЛТШ, повинно українське громадянство виявити таку саму жертвенність на Ювілейний Фонд ЛТШ. Це буде наш найбільш переконливий п'єбісцит у користь вільної української науки, проти її гноблення і нищення окупантом.

В КІНЦІ МИНУЛОГО ТИЖНЯ відбулася дуже голосна дебата членів Комісії міжнародних справ в Палаті Репрезентантів. Темою дебатів була інвазія американських військових частин і з'єднань інших маленьких караїбських держав на Гренаду, яка готувалася стати повним сателітом комуністичної Куби і Советського Союзу, на що вказувала велика відносно

ЮВІЛЕЙНІ ВІСТІ

НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА

Ч. 2.

Нова адреса НТШ: Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave., New York, N.Y. 10003

ЮВІЛЕЙНИЙ НАУКОВИЙ КОНГРЕС У 110-РІЧЧЯ НТШ ПРОГРАМА

П'ЯТНИЦЯ, 4-го ЛИСТОПАДА

Год. 7:00 вечора, конференційна зала Б.
Ярослав Падох: Відкриття

I. Літературознавча сесія, присвячена бл. п. Михайлові Тершаківцеві

Предсідник: Богдан Романенчук

Доповіді:

Альберт Кіпа: "Гайнірх Гайне й українська література"

Євген Федоренко: "Михайло Коцюбинський і Максим Горький"

Богдан Романенчук: "Українська література поза Советським Союзом між двома світовими війнами"

Максим Бойко: "Богословство от словес"

Наталія Пазуняк: "Проблема двійника в поемах Івана Франка, "Поєдинок" і "Похорон"

II. Мовознавча сесія (конференційна зала В)

Предсідник: Василь Лев

Доповіді:

Василь Лев: "Українські філологи у вільному світі"

Марія Овчаренко: "Українська літературна мова в УРСР"

Петро Одарченко: "Форми місцевого відмінка іменника Україна"

Юрій Перфецький: "Українські мовні риси в білоруській хроніці Биховця"

СУБОТА, 5-го ЛИСТОПАДА

Год. 9:00 до 11:30 рано

I. Історична сесія (Конференційна зала Б.)

Предсідник: Степан Горак

Доповіді:

Степан Горак: "Західні студії української історіографії"

Володимир Трембіцький: "Дипломатичний корпус в Києві в 1918-1920 рр."

Вінкентій Шандор: "Пряшівщина під тимчасовою адміністрацією Чехо-Словаччини в 1919 р."

Богдан Цюцюра: "Остання сесія Галицького Союзу (1913-1914) — Етап боротьби українців під Австрією за політичну еманципацію"

Василь Луцій: "Участь козацтва в обороні Відня"

В'ячеслав Сенютович-Бережний: "Герб Гетьмана Івана Мазепи"

Ярослав Падох: "Правнична наука в НТШ (1873-1983)"

II. Філософічно-богословська сесія (Конференційна зала Г)

Предсідник: Василь Калинович

Доповіді:

Михайло Кушнір: "Критерії оцінювання філософської думки Г. Сковороди"

Теодор Мацьків: "Каменський і Сковорода — славянські педагоги"

Василь Ленчик: "Духовна семінарія у Львові — Осередок духовного відродження Галицької України"

Микола Андрусак: "Початки крижівського єпископства славянського обряду"

О. Мелетій Войнар: "Міжобрядне право в новому латинському кодексі з 1983 р."

Олександр Домбровський: "Теодор Коструба — Людина, Історик, Енциклопедист"

III. Математично-фізична сесія присвячена бл. п. Олександрові Смакулі (Конференційна зала В)

Предсідник: Володимир Петришин

Доповіді:

Роман Андрушків: "Розвиток математичних наук на Україні в першій половині 20-го століття"

Володимир Василяк: "Альгоритми в компютеризованій темографії і їх застосування"

Роман Воронка: "Життя і творчість Михайла Остроградського"

Володимир Петришин: "Відношення метод Галеркіна, Крилова й Кравчука до модерної теорії А-властивих операторів"

IV. Хімічно-біологічно-медична сесія I (Конференційна зала А)

Предсідник: Юрій Луцишин

Доповіді:

Юрій Луцишин: "Нові серцево-судинні ліки та їхнє значення"

Аріє Луцишин: "Evaluation of Warfarin — H₂ Antagonist Interactions in Beagle Dogs" (доповідь в англійській мові — українське резюме)

Л. Л. Заїка: "Spices, Their Uses and Effects" (доповідь в англійській мові — українське резюме)

Леонід Мостович: "Розвиток радіології"

Володимир Гордінський: "Новий підхід до власного визначення рака"

О. Степан Хрепта: "Етика в науці і медицині"

Година 12:00 — посвячення Дому НТШ

Година 2:00 до 4:30 пополудні

V. Пленарна сесія: Сучасна Україна, наука і політика (Конференційна зала Б)

Доповіді:

Омельян Прицак: "Роль НТШ в історії України"

Юрій Шевельов: "Мовознавство на Україні (1970-1982)"

Мирослав Прокоп: "Концепція советського народу і злиття націй в СССР"

Ювілейна Зустріч — бенкет

Український Народний Дім

2-га Авеню і 9-та вулиця, Нью Йорк

Година 5:00 — коктейль, година 6:00 вечора — бенкет

Товстмайстер: д-р Степан Ворох

НЕДІЛЯ, 6-го ЛИСТОПАДА

Год. 10:00 до 12:00 пополудні

VI. Шевченко — Франкознавча сесія (Конференційна зала Б)

Предсідник: Володимир Стойко

Доповіді:

Богдан Стебельський: "Символічні поняття батька й матері в поезії Шевченка"

Ася Гумецька: "До питання звуко-символізму у віршах Шевченка"

Володимир Жила: "Іван Франко — дослідник і перекладач Овідія"

VII. Хімічно-біологічно-медична сесія II (Конференційна зала В)

Предсідник: Роман Осінчук

Доповіді:

Роман Осінчук: "Леонід Дмоховський — український віролог"

Роман Микитович: "Про саморегуляцію популяції європейського дикого кролика"

Іван У. Громик: "Стерильна мутація з компактними багатоклітинними суцвітними у гороха"

Павло Пундій: "Участь українських лікарів у всеслов'янському союзі"

Олександр Архивович: "Gyrus moth — небезпечний шкідник лісу"

Роман Максимович: "Структура видільної тканини внутрішньої секреції у xanthium (нетреби)"

Обідова перерва

Година 2:00 до 4:00 пополудні

VIII. Пленарна сесія: Українська наука у вільному світі (Конференційна зала Б)

Предсідник: Франко Сисин

Доповіді:

Петро Саварин: "Українська наука у вільному світі — проблеми праці й співпраці"

Франко Сисин: "Стан українських історичних наук на Заході"

Анастас Фіголь: "Значення Української Енциклопедії для науки"

Володимир Кубійович: "Етнічні групи Галичини на 1939 рік"

Антін Драган: "Англо-мове Енциклопедія Українознавства — її значення і наслідки"

Ярослав Падох: Закриття

Д-р РОМАН ОСІНЧУК
голова Ділового Ювілейного
Комітету

Проф. ЛЕОНІД РУДНИЦЬКИЙ
голова Комісії Наукового
Конгресу

* У всіх сесіях, за винятком пленарних, доповідачі мають найбільше між 15 і 20 хвилин на читання своїх доповідей.

У 110-РІЧЧЯ НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА

Ярослав Падох

У невинному змаганні

Деякі місяці тому Наукове Товариство ім. Шевченка пригадало українському громадянству у вільному світі своє 110-річчя, яке воно тривало відмітило набуттям репрезентативного чотириповерхового дому на одній з кращих площуніверситетського кварталу Нью Йорку. Ціну купна покрито банківним кредитом та позику з дослідно-видавничого Фонду Миколи й Наталії Данильчуків.

Щоб сплатити ці зобов'язання, НТШ звернулося до своїх членів і свого громадянства, з закликом про допомогу, без якої воно не могло б продовжувати свою столітню працю. Ця допомога вже розпочалася. Близько три сотні українських громадян і громадських та церковних установ, на чолі з Високопреосвященними Владиками, склали за останні чотири місяці понад 200,000 доларів, тобто біля чвертини кошту набутого дому.

Акція допомоги розгортається й збільшується число громадян, які окремими імпрезами, отриманими із збірок, відмічують великий ювілей свого найстаршого, наукового товариства, врятованого від нещадних заїмців України.

НТШ вітає складені пожертви з глибокою вдячністю

й водночас з радістю й вдволеням. Водержаних часток княжих дарах воно додає громадське призначення за столітні досягнення й до більше, за довіря до сучасної й майбутньої праці НТШ. Про це говорять переконливо однодушні ухвали двох українських професійних товариств: Товариства Українських Лікарів Північної Америки, що об'єднує понад тисячу лікарів, та молодого, бо шойно семілітнього Об'єднання Українсько-Американських Адвокатів, які стають членами-прихильниками НТШ й закликають стати ними усіх своїх членів. Ці ухвали нагадують великий історичний прецедент гетьмана П. Конашевича-Сагайдачного, який біля триста п'ятдесят років тому вписався, разом з усім козацьким військом, до Київського Братства, яке згодом перемінилося в Могиллянську Академію!

Це всегромадське призначення зобов'язує НТШ не лише до великої вдячності, але й ще більшого зусилля: продовжувати й скріплювати свої уже вікові труд для вільної української науки, як однієї з найважливіших ділянок змагань за відновлення суверенної української держави та за належне нам місце „у народів вільних колі".

Д-р мед. Роман Осінчук

ДІМ НТШ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ

При різних нагодах ми підкреслимо, що наше Наукове Товариство ім. Шевченка є нашою найстаршою науковою й дуже заслуженою установою, а згадуючи слова В. Дорошенка, НТШ є правдивим промотором української науки та предтечою інших українських наукових установ в Україні. НТШ навіть в часі ворожої окупації Зах. України не припиняло своєї діяльності у Львові.

По виході зі Львова на еміграцію в 1944 р. наші вчені члени НТШ несли за собою його ідеї на скитах своїх дорогах і вже в 1947 р. відновили НТШ у Німеччині серед безліччя та несприятливих умов еміграційного життя. А, роз'їхавшись на постійний побут до різних країн, наші вчені створили чотири об'єднанні зі собою вогнища НТШ в Європі, Америці, Канаді і Австралії. Досить вчасно, бо вже в 1947 р., повстало НТШ Америки в Нью Йорку й воно, розвившись, чи не найкраще цього року святкує 110-ліття нашого материнського НТШ та 35-річчя НТШ в Америці.

Для ще більше видатної та упорядкованої діяльності НТШ потребує теж свого власного дому, в якому можна б належно розмістити досить обширну українську бібліотеку та архів

ПРИВІТАЛИ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА З ЙОГО 110-РІЧЧЯМ

З нагоди 110-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка його привітали Ісхари наших Церков та Проводи багатьох наших установ, як і багато наших громадян. Управа НТШ прийняла всі ці побажання і признає з великою вдячністю. Частина тих привітань уже була опублікована в попередніх „Ювілейних Вістях“ НТШ, що появилися 4-сторінковою вкладкою у „Свободі“ ч. 139 з датою 26-го липня 1983. Далі частину цих привітань подаємо на цьому місці.

УКРАЇНСЬКА НАУКОВА АКАДЕМІЯ ІМ. ШЕВЧЕНКА
СВІТОВОГО ОТІН
ВІСНИК

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

ВІСНИК НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА

Світовий Конгрес Вільних Українців

WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS
CONGRES MONDIAL DES UKRAINIENS LIBRES
CONGRESSO MONDIAL DE UKRAINIANS LIBRES
WELTKONGRESS DER FREIEN UKRAINER
CONGRESSO MONDIAL DOS UKRAINIANS LIBRES

Secretariat: 2114 A Blue Street West, Toronto, Ontario, Canada, M6S 1M8 Tel: (416) 762-1108

10 жовтня 1983.

Високоповажний Пан
Проф. д-р Ярослав Падок,
Президент НТШ,
На Морг, Н.Я.

Високоповажний Пане Президенте!

Президи Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців сердечно вітає Наукове Товариство ім. Шевченка, його Голову Раду, крайові Управи та всіх членів із 110-річчя безперервної служби цієї нової сьогодні найстарішої наукової установи світові народів науковим історією.

Ця історія завжди і всім народам дала на потребу, але яка найбільше на потребу вона науковому українському народові, аю алая жартів обману і наслідства імперіалістичної Москви, яка своєю лемкою обмане світ та намагається виправдати нею свої імперіалістичні закони народоубиства, як це було з голодомором України 50 років тому, чи як це діється сьогодні із таким ж народоубиством політиком "залізної кулі".

Нам першим і найбільшим побажанням для 110-літнього НТШ є, щоб воно продовжувало і посилювало наукову службу своєму народові та щоб його чергою 110-літній ювілей міг відзначитися зверх нашої землі у своїй історії, ні від кого незалежній, соборній, народолюбній Українській Церкві!

З глибокою повагою до Вас,

Високоповажний Пан
Проф. д-р Ярослав Падок,
Президент НТШ,
На Морг, Н.Я.

За Президи Секретаріату СКН:

Василь Шевченко
Генеральний секретар

UKRAINIAN FRATERNAL ASSOCIATION УКРАЇНСЬКИЙ БРАТРСЬКИЙ СОЮЗ

100 Weymouth Avenue, Toronto, Ontario, Canada M6S 1M8 Phone: (416) 762-1108

Секретар, 2-го червня 1983 р.

Високоповажний Пан
Проф. д-р Ярослав Падок,
Голова НТШ,
На Морг, Н.Я.

Високоповажний Пане Голово!

З нагоди відзначення 110-ліття історичної очолюваної Вами найстарішої в світі української наукової установи, Наукового Товариства ім. Шевченка, переславляю привіт від проводи і членів Українського Братського Союзу, з великою повагою та багатозначною науковою і культурною діяльністю Наукового Товариства ім. Шевченка, і з побажаннями дальших успіхів його установи на полі розвитку вітчизняної української науки і оборони доброго ім'я і права українського народу на вільну державу.

З глибокою повагою
Високоповажний Пан
Проф. д-р Ярослав Падок,
Голова НТШ,
На Морг, Н.Я.

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Союз Українок Америки

100 Weymouth Avenue, Toronto, Ontario, Canada M6S 1M8 Phone: (416) 762-1108

Нью-Йорк, 16 вересня 1983 р.

732/М/М/Р

Високоповажний Пан
Проф. д-р Ярослав Падок,
Голова НТШ,
На Морг, Н.Я.

Високоповажний Пане Голово!

Екзекютивна Рада Союзу Українок Америки переславляю на Ваші руки найкращі привітання Науковому Товариству ім. Шевченка - найстарій українській науковій установі - з нагоди його 110-річчя.

Наукове Товариство ім. Шевченка завжди сторожило і оберігає ім'я України і всіх її патріотів, аю алая жартів обману і наслідства імперіалістичної Москви, яка своєю лемкою обмане світ та намагається виправдати нею свої імперіалістичні закони народоубиства, як це було з голодомором України 50 років тому, чи як це діється сьогодні із таким ж народоубиством політиком "залізної кулі".

У 110-річчя заснування Наукового Товариства ім. Шевченка ми, українські жінки Америки, з великою повагою та багатозначною науковою і культурною діяльністю Наукового Товариства ім. Шевченка, і з побажаннями дальших успіхів його установи на полі розвитку вітчизняної української науки і оборони доброго ім'я і права українського народу на вільну державу.

З глибокою повагою до Вас

Високоповажний Пан
Проф. д-р Ярослав Падок,
Голова НТШ,
На Морг, Н.Я.

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

Високоповажний Пане Голово!

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК (УВАН)

UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES (UVAH)
L'ACADEMIE UKRAINIENNE DES ARTS ET SCIENCES (UVAH)
AU CANADA

2114 A Blue Street West, Toronto, Ontario, Canada, M6S 1M8 Tel: (416) 762-1108

11 вересня 1983р.

Високоповажний Пан
Проф. д-р Ярослав Падок,
Президент НТШ,
На Морг, Н.Я.

Високоповажний Пане Голово!

Президи Української Вільної Академії Наук в Канаді з великою повагою вітає Наукове Товариство ім. Шевченка, його Голову Раду, крайові Управи та всіх членів із 110-річчя безперервної служби цієї нової сьогодні найстарішої наукової установи світові народів науковим історією.

Ця історія завжди і всім народам дала на потребу, але яка найбільше на потребу вона науковому українському народові, аю алая жартів обману і наслідства імперіалістичної Москви, яка своєю лемкою обмане світ та намагається виправдати нею свої імперіалістичні закони народоубиства, як це було з голодомором України 50 років тому, чи як це діється сьогодні із таким ж народоубиством політиком "залізної кулі".

Нам першим і найбільшим побажанням для 110-літнього НТШ є, щоб воно продовжувало і посилювало наукову службу своєму народові та щоб його чергою 110-літній ювілей міг відзначитися зверх нашої землі у своїй історії, ні від кого незалежній, соборній, народолюбній Українській Церкві!

З глибокою повагою до Вас,
Високоповажний Пан
Проф. д-р Ярослав Падок,
Президент НТШ,
На Морг, Н.Я.

УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО UKRAINIAN HISTORICAL ASSOCIATION UKRAINSKYI ISTORICHNYI TOWARISTVO P.O. Box 214, Kent, Ohio 44240, U.S.A.

10.X.1983

Високоповажний Пан
Проф. д-р Ярослав Падок,
Президент Наукового Товариства ім. Шевченка,
На Морг, Н.Я.

Високоповажний Пане Голово!

Управу Українського Історичного Товариства вітає вітас НТШ з нагоди відзначення 110-ліття діяльності найстарішого наукового Товариства. Ми бачимо, що найкращі успіхи, зокрема в науково-видавничій діяльності. Ми бачимо, що теперішнє НТШ буде зорієнтовано на прикладі Михайла Грушевського - найкращого члена Наукового Товариства, який завжди ставив наголос на історію і зміст наукових праць, які подавалися з увагою на історичний період його діяльності.

НТШ з великою повагою вітає Вас, який завжди ставив наголос на історію і зміст наукових праць, які подавалися з увагою на історичний період його діяльності.

НТШ з великою повагою вітає Вас, який завжди ставив наголос на історію і зміст наукових праць, які подавалися з увагою на історичний період його діяльності.

НТШ з великою повагою вітає Вас, який завжди ставив наголос на історію і зміст наукових праць, які подавалися з увагою на історичний період його діяльності.

НТШ з великою поваго

Національний Листопадовий Дар для воєнних інвалідів

Зберігаючи і продовжуючи традиції, які нам, комбатантам боротьби українського народу за свою вільну і незалежну самостійну державу, залишили Листопадовий Чин нашого воцарства, колишні комбатанти наших Армій, звертаємося до всього українського громадянства цим комунікатом, щоб пригадати громадянству ніч на 1-го Листопада 1918 року, в яку героїська воєнка стежа завісила на вежі княжого міста Львова прапор Української Держави, чим сповістила наш народ, що він по довгих століттях важкої неволі і злиднів став вільним господарем своєї власної землі і вільним власником плодів свого важкого труду.

Звертаємося згадками до цієї історичної дати, щоб зі спадщини державного будівництва і боротьби за самостійну свою державу набрати життєтворчої віри і сили та надії, які нам дадуть снагу високо нести тут наш державний прапор таким, яким він радісно лопотів вільно на вітрові на вежі ратуші у Львові у незабутній історичний день — День 1-го Листопада 1918 року.

Відаючи наш воєнний салют тому прапорові, як знамену наших воєнних і державотворчих ідеалів, та всім тим, які ідеали Листопадового чину плекають і в серцях своїх щиро зберігають, клонимо в пошани голови перед ними, що за ідеали того чину у бою впади, а покірно, що на тих ідеалах зросло і для зрелізації ідеали того Чину в бою впади, а покірно, що на тих ідеалах зросло і для зрелізації ідеалів Листопадового Чину працює, пригадуємо, що боротьба за свою вільну державу залишила нам почесний національний обов'язок пам'ятати за колишніх воєнних, які в тій боротьбі стали інвалідами і в злиднях живуть на ласці чужих, розкинені на скитальщині.

Щоби бодай частинно облегшити важку долю наших воєнних інвалідів і виявити їм вдячність за їх велику повяту і труд на полях боїв за нашу волю, Управа Суспільної Служби Комбатантів як установа, яка з доручення всіх комбатантських організацій в ЗСА має завдання допомагати нашим воєнним інвалідам, як в попередніх роках, так і до цього року проголошує місяць Листопад місяцем Українських Воєнних Інвалідів і повідомляє нашу жертвенну патріотичну громаду, що протягом листопаду буде проводитися збірка добровільних датків на Національний Листопадовий Дар українським воєнним інвалідам.

Обладоуємо в цьому місяці наших воєнних інвалідів щедрим датком і пам'ятаймо, що вони за нас і за наші державні ідеали склади на полі бою безцінні жертви. Пригадаймо собі слова з вірша визначного борця за волю і ідеали Листопадового Чину поета Романа Купчинського:

*Ті тисячі-тисячі могили,
Ті тисячі-тисячі калік,
Всі виплатили згодою.
Нарід із них-вогонь до жиля
Зачерпнуватиме повік,
Бо став від них народом.*

Датки на Національний Листопадовий чин плекають і в серцях своїх щиро зберігають, клонимо в пошани голови перед ними, що за ідеали того чину у бою впади, а покірно, що на тих ідеалах зросло і для зрелізації ідеалів Листопадового Чину працює, пригадуємо, що боротьба за свою вільну державу залишила нам почесний національний обов'язок пам'ятати за колишніх воєнних, які в тій боротьбі стали інвалідами і в злиднях живуть на ласці чужих, розкинені на скитальщині.

Управа Суспільної Служби
Комбатантів в ЗСА

І. Данківський,
голова
Е. Левинський,
секретар;
М. Ліщинський,
діловод;

НТШ відзначатиме...

(Закінчення зі стор. 1)

Конгрес закінчиться пленарною сесією від год. 2 до 4-ої по полудні тієї неділі на тему: „Українська наука у вільному світі“. Сесією проведиме д-р Франко Сисин, а доповіді виступлять: д-р П. Саварин, про „Українську науку у вільному світі — проблеми праці і співпраці“, д-р Ф. Сисин про „Стан українських історичних наук на Заході“, д-р Атанас Фільд про „Значення Української Енциклопедії для науки“, проф. д-р

Володимир Кубійович про „Етнічні групи Галичини на 1939 рік“ і ред. Антін Драган про „Англомовну Енциклопедію Українознавства — її значення і наслідки“. Конгрес закрити президент НТШ проф. д-р Я. Падок.

Ювілейні святкування НТШ, які почалися в безрідний, продовжуватимуться різними вже запланованими імпрезами в багатьох місцевостях до березня наступного 1984 року.

Платне поп. огол. Платне поп. огол.

Закликаю громадян українського походження в ОКУЗІ міста ГЕМПСТЕД, Н. Й. ГОЛОСУВАТИ та ПЕРЕВІБРАТИ ПРИЯТЕЛІВ, які завжди щиро та віддано ставилися і ставляться до нашої справи.

Усі голосують у вівторок 8-го листопада 1983 р.!

Усі голосують на кандидатів Республіканської партії:

ТОМУ ГУЛЬОТТА —
президентського інспектора (зліва)
ГРЕГОРІ ПІТЕРСОН —
радного (справа)

Приятель кандидатів АННА КАПЧАК (посередині)

УКРАЇНСЬКЕ ІСТОРИЧНЕ ТОВАРИСТВО
та
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО-ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 4-го листопада 1983 року, о год. 7-й веч. (точно)

Д-р Олександр Домбровський

дійсний Член УВАН і НТШ, науковий Секретар Українського Історичного Товариства

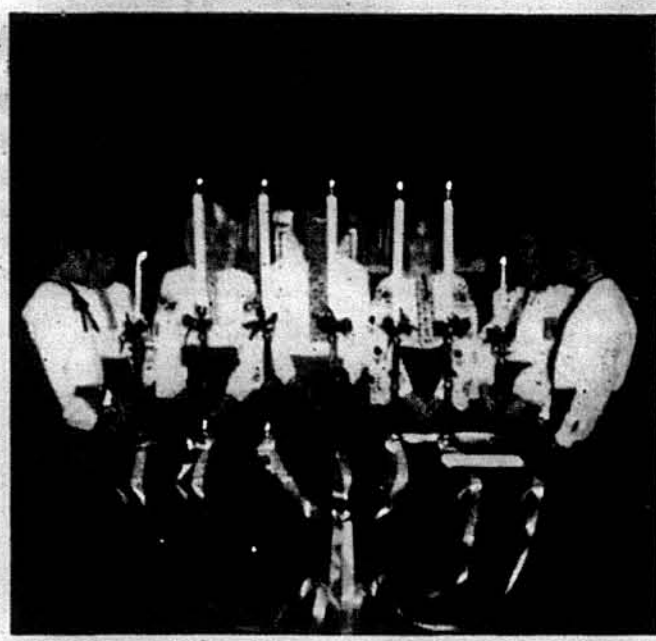
ВИГОЛОСИТЬ ДОПОВІДЬ НА ТЕМУ:

„УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИК" В РОКАХ 1963-1983 НА ТЛІ СУЧАСНОГО СТАНУ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ

Запрошуємо до дискусії, що відбудеться після доповіді

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ, ЩОБ ВАША РОДИНА БУЛА ЗАБЕЗПЕЧЕНА — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Сім свічок в пам'ять семи мільйонів

Як було повідомлено у дописі „Вшанування жертв Великого голоду в Гартфорд“ („Свобода“, ч. 198 з 18-го жовтня ц. р.), там відбулося численне зібрання, присвячене вшануванню пам'яті тих, що померли голодовою смертю в 1932-33 роках в Україні. Під час молитви, якою в асисті 12-ох священників обидвох віровизнань Співкоп УКЦеркви Василь Лостен започаткував зібрання, семеро дівчат і хлопців у народних убраннях (фото вгорі) урочисто засвітили сім свічок, що символізували сім мільйонів жертв Великого голоду в Україні 50 років тому.

В Нью-Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

ня і вчить релігії дітей у Ріддлі Школі. Про його широкий вахляр душпастирської і громадської праці і його великі заслуги в розвитку церковного життя в Канаді згадав у своїй доповіді історик, д-р Богдан Казимир з Канади. Доповідач кількакратно підкреслював, що родина Шевчук була взірцем до наслідування. Батько о. Шевчука побирав про це, щоб оба сини стали священниками, а молодша сестра Марія-монахинею типу Службинички. Пречистої Діви Марії. Молодий брат Ювілія, Володимир, є священником в Оттаві й почав там будувати нової української католицької церкви.

Роман Гуглевич, голова Комітету церкви св. Юра в Нью-Йорку, вітаючи Ювілія, згадав про їхню працю в Христовому Винограднику і подав деякі дані про переслідування церкви в Україні. Він у своєму слові підкреслює, що „наше завдання не буде світлим, коли ми не подбаємо про покликання нових священників“. Отець протоігумен Юліян Катрій, ЧСВВ, своїми дотепними розвешлював усіх присутніх, доказуючи, що його не опускає мода життя вера. Від родини вітала Ювілія його кузина Анна Гнатюк і сестра Службиничка Марія.

З більшим привітом виступали: протоігумен Рафаїл Мельник, ЧСВВ, з Канади, о. Михайло Кучмак, ЧНІ, парох церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку. Отець Тарас Т. Прокопів народився 10-го березня 1920 року в селі Ясеновець, повіт Долина, в Західній Україні. Він вступив до монастиря ЧСВВ в 1947 році в Досон, Па. Своє богословське і студії доповнював на Григоріанському університеті в Римі й там 25-го грудня 1958 року архієпископ Іван Бучко висвятив його на священника. Того самого року, він виїхав до Відня на душпастирську працю на помічника о. В. Гавліча, тоді парох церкви св. Варвари. В 1969 році він повернувся до Риму, де за порадою о. протоархимандрита А. Великого, ЧСВВ, він взяв курс

іконографії у о. Евгена Мокрицького. З Риму о. Тарас повернувся до ЗСА і тут призначено його на душпастирську працю до Варрену, Мінн., при церкві св. Йосафата.

Крім душпастирської праці, він працює з молоддю у цілоденній і суботній школах, а у вільному часі малює іконки і портрети дітей. В 1978 році новим призначенням для о. Тараса є при церкві св. Юра в Нью-Йорку. Головним його завданням під цю пору є праця з молоддю при цілоденній школі св. Юра і Академії св. Юра та навчати юнаків вміло служити як вітатні дружинники і лектори при відривах. Він також помагає маестрові Михайлові Дмитренко при розмалюванні нутра церкви св. Юра. Про його поміч похвально висловився у своїй промові маестро М. Дмитренко, який прийняв з Дітроїту, щоб вшанувати обох Ювіліїв, з якими він дружить роками. М. Дмитренко ствердив, що він оглядає багато праць о. Тараса, головно ікон, про що рідко коли отець Тарас згадує.

Отець протоігумен Юліян Катрій, ЧСВВ, вручив о. С. Шевчукові золоту медаль „Pro pontifice et pro Ecclesia“, а для о. Т. Прокопова передав грамоту — папське благословення. Отець Патрік Паша прочитав привіт для обох Ювіліїв від українських владик і місцевих і позамісцевих українських організацій і попросив до слова обох Ювіліїв.

Отець Шевчук і о. Прокопів у своїх словах дякували всім за мило несподіванку й за теплі слова промови про їх провідний шлях. На кінець бенкету промовив список Славомір, який у своєму слові закликав молоддь до священства, покликання, і знайомив присутніх про стан Греко-Католицької Церкви в Югославії.

Грімким кількратним многолітством і спільною молитвою закінчено небуденне святкування обох священників церкви св. Юра в Нью-Йорку.

Відзначування Українського голокосту в Пітсбурзі мало великий розголос

Пітсбург, Па. (Т. К-ий) — В неділю, 9-го жовтня ц.р., українська громада Пітсбурга гідно дуже успішно вшанувала пам'ять понад семи мільйонів жертв Великого голоду в Україні в 1932-1933 роках.

Вже в п'ятницю, 7-го жовтня, пітсбурзький щоденник „Пост Газет“ помістив на першій сторінці обширну статтю журналіста Богдана Годяка про злочинний геноцид московського комуністичного уряду над українським народом, на окремому місці повідомивши читачів про запланований Українською Студентською Громадою при Пітсбурзькому університеті Симпозіум про „Український Голокост“ і про плянувану на неділю Меморіальну маніфестацію.

Симпозіум відбувся в суботу у „Фрік Файн Арте Авдиторіум“ при участі великої кількості слухачів. Доповідали: д-р Бернард Кобоски — Пітсбурзький університет; д-р Джон Басараб, колишній директор „Радіо Свобода“, д-р Богдан Бошорк — Карлтонський університет, Оттава; д-р Джеймс Мейс — Гарвардський університет; д-р Юрій Шевельов, Колумбійський університет; мгр Марко Царинник — поет, літературознавець, видавець, перекладач — Кенан Інститут у Вашингтоні.

Репортаж з Симпозіуму був поданий на вечірніх новинах на трьох телевізійних станціях Пітсбурга, як також у ранішньому випуску „Пітсбург Пост Газет“.

У суботу недільний випуск найбільшого пітсбурзького щоденника „Пітсбург Пресс“ помістив на першій сторінці обширну статтю про Великий голод — Український голокост 50 років тому, а також повідомив про запланований на неділю українську Меморіальну маніфестацію.

В неділю, 9-го жовтня, понад тисяча українців Пітсбуржчини зформували величавий похід, що пройшов вулицями міста від „Флег Стаф Гілл“ до „Солджерс енд Сейлорс Меморіал Голл“.

Похід очолювало українське католицьке і православне духовенство під проводом декана о. монсеньора Ярослава Данилюча і отця-митрату Андрія Бека. Окремі транспаранти несли студенти Української Студентської Громади, союзники

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.
Адреса у Мангеттені: 30 Central Park So., 2nd Floor, New York, N.Y. 10019
Адреса у Квінсі: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375 (212) 459-0111

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує
\$5,000 — \$10,000
забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот Акцидентового Забезпечення, виданих після 1-го жовтня 1983 року, вносять:

\$6.50	річно
\$3.35	піврічно
\$1.75	квартально
60	місячно

для всіх членів у віці 16 до 55 років.

Вартісна поява на нашому
книжковому ринку!

ЛЮБОВ КОЛЕНСЬКА
ДЗЕРКАЛА

Мистецьке оформлення ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА

У книжці 16 новел. Ціна: \$12.00. Пересилка \$1.00.
Мешканців штату Нью-Джерсі дозволить 6% ставового податку.

Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Цінний дарунок!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!
Побачте, щоб у кожній публічній бібліотеці була
повна і сучасна двомовна
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІUKRAINE:
A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

Том 1-ий \$75.00 — ЦІНА — Том 2-ий \$85.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$140.00

Тут віддати і разом з чеком або поштовим переказом
(М. О.) вислати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Проху вислати:

☐ Том 1-ий — \$75.00
☐ Том 2-ий — \$85.00
☐ Оба томи — \$140.00
включно з пересилкою

В додоченно пересилаю (чек, М. О.) дол.
і проху вислати на адресу:

Name _____
No _____ Street _____
City _____ State _____ Zip Code _____

ШАНОВНІ ЧЛЕНИ!

Пригадайте собі копи в останньому часі Ваш
Відділ УНС спонзорувал якусь корисну
діяльність.

- Якщо активність Вашого Відділу послабилася, візьміть до уваги нову програму УНСОюзу під назвою Фонд Братської Діяльності.
- В цьому році призначено на працю ФБД суму \$5,000. Всі Відділи і Округи УНС можуть одержати з цього фонду певну суму грошей або дорівнювальний фонд (мечінг фонд) на ведення і поживлення на місцях братської діяльності.
- Що це є братська діяльність? Це може бути цілком звичайна, як от допомога старшим громадянам-українцям з Вашої місцевості, або оплаченні неможливих дитині літніх вакацій в українському молодечому таборі.
- Братська діяльність може теж проявлятися і на більшій шкалі, як приміром, влаштування культурних чи виховних імпрез, розважових вечорів, спільних прогулянок, тощо.
- Програма братської діяльності, яку вибиратиме Відділ, чи Округа, повинна залежати від зацікавлення членів.
- Братство — це основа УНСОюзу. Коли Ви хочете, щоб у Вашій місцевості було більше братської діяльності, порозумійтеся з урядовцями місцевого Відділу УНС; або пишіть на адресу:

MARTA KORDUBA — Fraternal Activities Coordinator
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302 • (201) 451-2200

„Хмельниченки” відбули курінні ради

Учасники Куріної Ради „Хмельниченки” на „Бобрівці”

У дні 17-го і 18-го вересня ц. р. на „Бобрівці” в Норт Колбрук, Конн., відбулася велика літня Рада-зстріч курінь 27-го УСП і 23-го УПС „Хмельниченки”. В раді взяло участь 58 осіб на чолі з Батьком Хмелем п. сен. М. Звонком з Монтералю. Молитвою, пластовим гимном та курінними ритуалами Батько Хмель відкрив Рад. Хвилюючо мовчання та окремим відзначенням вшановано пам'ять померлих членів — св. п. п. сен. Р. Левицького, В. Бакаля, М. Заклинського, ст. пл. Р. Бакаля, Р. Іванчинського та О. Гонта.

Генеральна та курінна старшина та молоді козаки (кінцевий ступінь на повноправного члена „Хмельниченки”) були в гарних козацьких одягах, решта членів — у приписаних пластових одягах. Спільними нарадами проводив Батько Хмель. Народа хутирників (сеніорів) провадила курінна старшина. Народами січовиків (старших пластунів) провадив курінний ст. пл. Роман Бродин.

Відбуваючи свої наради окремо по курнях і спільно, обидва курні переглянули курінну діяльність від останньої Курінної Ради. Обговорено ряд організаційних, адміністративних справ, як також і багато справ загально-пластового і громадського характеру та узгоджено план майбутньої діяльності.

Із важливіших рішень були: взяти участь у меморіальній маніфестації у Вашингтоні 2-го жовтня; вибір делегатів і їхніх заступни-

ків на XVI КП З'їзд на Союзіві; підготувати і перевести лещатарський табір; відбутися в наступному 1984 році, 18-го і 19-го лютого, на Союзіві зимову Рад; перебрати і перевести чоловічі пластові табори на „Бобрівці” та підготувати і перевести водно-мандрильний табір.

Після вечери, яку приготував курінний господар В. Миськів, відбуло ватру. Від 2-ої год. ночі відбулася аттракційна церемонія для молодих козаків „Ніч тривоги і відваги”. Це кімшіві іспити — перехід із кандидата на повноправного члена „Хмельниченки”. Ніч тривоги пройшла успішно, хмелями-січовиками іменовано двох молодих козаків: Андрія Стасева і Миколу Ковача.

В неділю, 18-го вересня, обидва курні продовжували свої окремі та спільні наради, взяли участь у Молебні та посвяченні ікон. Молебен відправляв о. Дмитро Манчур. На спільних нарадах перебрано доповіді Батька Хмеля п. сен. М. Звонка.

Курні старших пластунів вибрав курінну команду, що її очолює курінний ст. пл. Андрій Стецьк та члени курінної команди: осявул (суддя) Стефко Пелешук, писар Михайло Грицак, скарбник Микол Ковач, референт кандидатів Олександр Хухра, хорунжий Ігор Макаренко, інтендант Остап Левинський.

У курні старших пластунів підвищили свої ступені: молоді козаки — Андрій Титла, Лесик Герус, Іван Кашак, Лесик Кмета; на джурів — Микола Куйбіда, Богдан Ковальчук, Андрій Гордещкий.

Пл. сен. Я. Шегрин

Відбулись наради УПЛіги

На знімі: Архископ Константин (посередній в першому ряду), духовенство і члени Управи Старшої і Молодшої Української Православної Ліги

У суботу, 1-го жовтня ц. р. в церкві св. Петра й Павла в Вільмінгтоні, Делавер, відбулася нарада молодших і старших відділів Української Православної Ліги в ЗСА.

Наради почалися Молебнем о 8:30 ранку, який відслужив отець протоієрей Павло Гринишин, вселенський духовний дорадник Ліги і настоятель місцевої парафії. Присутніми були Архископ Іван Шерба та отець Іван Наконечний.

Після Молебня відбулися окремо наради Управи Старшої Ліги і наради Управи Молодшої Ліги. Народами Старшої Ліги керувала президент д-р Гейл Волошак, а нарадами Молодшої Ліги — президент Наташа Шуфлер. Протягом нарад урядники, голови комісій і комітетів склали звіти про свою діяльність. Господар наради, місцевий відділ Старшої Ліги, почитував учасників та гостей наради полуденком та вечерею.

Після наради, які закінчилися о 4-й годині по полудні, члени Управи, гості та священство виїхали до Вашингтону, де вони взяли участь наступного дня у відзначенні 50-річчя голоду в Україні.

Українці Working for You!

Тандер Бей вшанував пам'ять жертв
Великого голоду в Україні

У неділю, 25-го вересня, відбулася в Тандер Бей, Онт., демонстрація в пам'ять жертв голоду в Україні, зорганізована місцевим відділом КУК. Члени української громади, а також і не українці збиралися коло української православної церкви Успіння Пресвятої Богородиці та коло української католицької церкви Святого Преображення.

Звідтам учасники вирушили повільним кроком до міської ратуші. Похід вели три юнаки, роверисти, учасники роверового марафону до Оттави. Вони несли великий хрест. За ними — прапори, хоругви та транспаранти, інформували глядачів про голод в Україні.

Тримісячний похід з участю понад 1000 демонстрантів, пройшов головними вулицями колишнього міста Форт Вільям, а тепер частиною Тандер Бей, до моделі міської ратуші.

Коротку офіційну частину на площі перед ратушею провів алдерман Тарас Козир. Учасників демонстрації привітав голова КУК, відділ Тандер Бей, Ілько Козир. Мейор міста Волтер Асес прочитав прокламацію 25-го вересня офіційним Днем жалоби і пам'яті тих, які загинули під час голоду. Член державного парламенту Джек Мастерс і член провінційного парламенту Мікі Генезі промовляли до учасників.

Головним промовцем на демонстрації був о. Егню Джансон, священник англійської церкви. Він довго розповідав про східноєвропейську історію релігій. Його промова пригадала слухачам, що хоч вже 50

років минуло, як в Україні мученицькою смертю вмирили від голоду, мало що змінилось в постановах Совєтського Союзу, зістрілення корейського літака підтверджує жорстокість режиму. Джансон підкреслював далі моральну та гуманну відповідальність людей і держав, одних перед одними.

Після того священники відправили Молебен при участі двох хорів. Панство Козир поклали вінки перед пам'ятником поглинених у війнах. Організаційний комітет перестав розповідати про історію голоду, а головна резолюція постановила, щоб міністерство закордонних справ Канади вимагало від Об'єднаних Націй офіційно визнати Великий голод в Україні. Така акція дасть майбутнім поколінням до відома про що жалили подію, яку Москва пробувала по цей день приховати.

Після демонстрації у залі „Провіти” у Форт Вільям відбулася зустріч учасників демонстрації. Члени КУК приготували каву і перекуску.

Організаційний комітет подбав, щоб місцеве населення знало про причини демонстрації. По всіх газетах були оголошення на цілу сторінку, в яких описано трагедію 30-их років в Україні. Радіо, телевізія і преса мали інтерв'ю ще перед демонстрацією з організаторами та свідками голоду. Тож не дивно, що вся преса Тандер Бей присвятила багато місця самій демонстрації. Одна газета подала передовицю під наголовком „Голод в Україні мусимо пам'ятати!”

І так своїм старанням громада в Тандер Бей не тільки вшанувала трагедію голоду, але й провела успішну масову інформаційну акцію про голод, яка, напевно, дійшла до великої більшості населення Тандер Бей та околиць.

В. К. С.

В 40-ий день смерті
св. п. Марії Пастернак

В сороковий день смерті Марії Пастернак, визначного педагога і журналіста, довголітньої мешканки Пансіону ім. Івана Франка при Роял Йорк Ровд, о. митрат П. Хомин у службінні з о. О. Гошуляком відправили заупокійну Службу Богу за спокій душі Покійної в Каплиці Пансіону. Відтак всіх запросили на обід. Крім преподобних отців та мешканців Пансіону були члени київського Добровільного Комітету та близькі знайомі Покійної.

Кілька слів про Покійну сказала адміністраторка Пансіону, колишня учениця Марії Пастернак, Євгенія Пастернак. Вона говорила про заслуги Покійної на полі педагогічному, на полі хореографії, танцю та журналістичному. Згадала і покійного мужа св. п. Марії проф. д-ра Ярослава Пастернака, визначного археолога і історика, який вчився у серії своїх учнів також багато любові і пошани до нашої старовини.

Прожиття Покійної мені вдалося зіб